

[Simonsen.]

måneder — og vel også i en vis udstrækning de bemærkninger, som ordføreren for forslagsstillerne er kommet med — kunne overfladisk betragtet tyde på, at regeringen ikke havde været oppe på tærne med hensyn til problemerne i forbindelse med gæstearbejderne. Det er selvfølgelig rigtigt, at importen af gæstearbejdere nok har taget et opsving, som vi ikke helt var klar på, da det startede i sin tid, sådan må det vel være, men jeg synes, det er vigtigt at få slået fast i denne forbindelse, som det blev det i arbejdsministerens resumé, at de betænkninger, der til dato er kommet fra gæstearbejderudvalget, i det store og hele er fulgt og sat i kraft, og at det, der er tilbage, efter at gæstearbejderudvalget nu i dag har afgivet sin slutbetænkning, er at få den betænkning gennemtygget, få den drøftet og få fastlagt mål og midler for vor fremtidige gæstearbejderpolitik.

Vi skal ikke have nogen principdebat om gæstearbejderproblemet i dag. En sådan debat mener jeg det vil være rimeligt at vi gemmer, til vi får den endelige redegørelse fra arbejdsministeren, som er bebudet dels i trontalen og dels i dag. Jeg skal derfor ikke gå i detaljer med bl. a. de spørgsmål, som hr. Finn Christensen har rejst her for et øjeblik siden. Der er dog enkelte ting, som jeg godt lige vil slå fast, med udgangspunkt i, at jeg egentlig ikke tror, det står så dårligt til med hensyn til at få etableret ordninger. Det, der er vores problem i dag, er, så vidt jeg kan bedømme det, spørgsmålet om at få de etablerede love og bekendtgørelser efterlevet i dagligdagens samfund, det er et spørgsmål om at få garanti for, at de gæstearbejdere, der opholder sig her i landet eller kommer ind i landet, nu også bliver medlemmer af arbejdsløsheds-kasser, at de også bliver medlemmer af sygeforsikringen, at der også foregår de indberetninger til arbejdsformidlingskontorerne, som love og bekendtgørelser foreskriver at der skal. Skete det i praksis, tror jeg ikke der ville have været årsag til den på mange måder

hede debat, som føres i offentligheden omkring disse problemer.

Disse ting kræver en intens oplysningsvirksomhed og rådgivningsvirksomhed over for de mennesker, der kommer her til landet som gæstearbejdere. I den forbindelse synes jeg, der er grund til at hæfte sig ved det meget store arbejde, som mange frivillige organisationer i de senere måneder og det sidste år har gjort på dette område, men vi skal væsentligt videre ad denne vej for i første omgang at få de allerede fastsatte ordninger til at fungere.

Jeg vil gerne i den forbindelse også gøre gældende, at vi er af den opfattelse, at de problemer, som skal løses for gæstearbejderne — vi kan nok alle sammen blive enige om, at disse problemer skal løses — skal løses inden for de eksisterende systemer i samfundet i den udstrækning, det overhovedet er muligt. Socialdemokratiet taler i deres forslag til folketingsbeslutning om, at nu må arbejdsministeren se at få opbygget et organ, som kan styre alle disse ting. Dertil vil jeg sige, at det finder vi ikke er den rigtige løsning. Det vil heller ikke set ud fra et administrativt og rationelt synspunkt være rimeligt, at vi skal opbygge et nyt stort apparat til at klare disse ting. Jeg tror, det vil gå meget bedre, hvis vi får det til at fungere inden for de allerede eksisterende områder, inden for A-kasserne, inden for sygeforsikringen, inden for arbejdsformidlingssystemet osv.; det er dér, tingene skal foretages. Vil vi fortsat have gæstearbejdere i Danmark, må det vel være rimeligt, at vi betragter dem som borgere i landet, der skal have de samme fordele og de samme ydelser, som danske borgere har, og det må derfor være naturligt, at deres problemer klares inden for de eksisterende organer.

Men disse ting får vi lejlighed til at diskutere i den kommende tid under den midlertidige opbremsningsperiode for import af gæstearbejdere, og vi får som sagt lejlighed til i forbindelse med arbejdsministerens redegørelse at diskutere, hvor længe vi egentlig vil fortsætte med disse ting.